

В далекій стороні, в якій, про те не знаю,
Мабуть, в Німещині, а може, і в Китаї,
Хтось разом оженився на трьох жінках.
Загомонів народ, почувши гріх великий,
Жінки голосять так, що страх:
"Глянь, що се коять чоловіки!
Як їм по три нас можна брать,
Так хай дозволять нам держать їх хоч по п'ять".
Гвалтують, сказано, навспряжки цокотухи.
Ось сая вісточка і до царя дійшла,
А цар був, мабуть, не макуха,
Розлютовався він, і злість його взяла.
"О! почекайте лиш, не буде в вас охоти
За живота чортам служити!" —
Цар грізно загукав і люльку став палить,
І в люльку пхав огонь, і люлька гасла в роті,
А далі схаменувся, за радою послав.
Як слідує, в празничному наряді
Пред очі царськії совіт вельможний став.
Цар двічі кашлянув, рукою ус розгладив
І річ таку премудрую сказав:
"Пребеззаконія на світі завелися,
А гірше, що в моїй землі!
Мені до уст сьогодні донесли —
Один паливода (і цар перехрестився)
На трьох жінках женився.
Щоб царству цілому за його не терпіть
Біди од праведного неба,
Його вам осудити треба,
І смерть страшну йому зробить.
Хай царству усьому в науку
Він витерпить таку муку,
Щоб з ляку більш ніхто в такий не вскочив гріх.
Крий Боже, щоб над ним хто з вас змилосердився!
Щоб луснув я, щоб я до вечора сказився,

Коли не поведу на шибеницю всіх!"
Як річ таку суддя дослухав,
Низенько поклонивсь, потилицю почухав
І ну з підсудками про діло мізковать.
Над ним морочились трохи не тиждень цілий,
І тільки що пили, а мало, кажуть, їли,
І так меж себе присудили,
Щоб Грішнику тому всіх трьох жінок оддать.
Народ сміявсь, і всі були в заботах,
Що раду перевіша цар,
Аж завтра дивляться, а та погана твар,
Той Грішник, сам себе повісив на воротях.